

Helligtrekongers søndag 1. tekstrække 2021

Peter Ø. Jacobsen, Sankt Hans Sogn

Sidst jeg prædikede over denne tekst var tilbage i 2013, hvor menigheden ved Sct. Michaelis Kirke i Fredericia sendte et ungt par ud som missionærer i Tanzania. Prædikenens tema er den værdighed, det lille Jesusbarn har, siden det tilbedes af de vise mænd og oplyses af særlige himmelfænomener. Et slags oplæg til julens tilbedelse af Jesus.

I år snubler jeg umiddelbart over magtudfoldelsen i teksten. En magtfuld(kommen) kong Herodes, som kommer til at stå i et lidt komisk lys, fordi han bliver forfærdet over den her nyfødte konge, som skulle være født uden hans vidende! Uarks – er der noget, jeg har ude af mine mægtige hænder!? Nu gør vi jo ikke grin med præsidenter og folk i høje embeder, men der er jo et lidt komisk præg over nogle af verdens mest mægtige mænd i disse år, som alle må indse, at der kan komme kræfter over nationen, de ikke er herrer over. Kongen i krybben derimod har derimod en magt, som netop overgår naturens luner (både naturen derude og menneskenaturen). Derfor fortjener han al ære og tilbedelse.

Det, som vi ikke kan sige os selv, er naturligvis selve herligheden hos Jesus. Helt som når vi fokuserer på vores tro. For det blotte øje, for den umiddelbare følelse og erkendelse, ligger den bare som et hjælpeløst barn i en vakkelvorn krybbe. Men pga Guds tilsagn og løfte bærer barnet og troen på barnet selve Himlen i sig!

Tekst: Matt 2,1-12

Da Jesus var født i Betlehem i Judæa i kong Herodes' dage, se, da kom der nogle vise mænd fra Østerland til Jerusalem og spurgte: »Hvor er jødernes nyfødte konge? For vi har set hans stjerne gå op og er kommet for at tilbede ham.« Da kong Herodes hørte det, blev han forfærdet, og hele Jerusalem med ham. Og han sammenkaldte alle ypperstepræsterne og folkets skriftkloge og spurgte dem, hvor Kristus skulle fødes. De svarede ham: »I Betlehem i Judæa. For således er der skrevet ved profeten: Du, Betlehem i Judas land, du er på ingen måde den mindste blandt Judas fyrster. Fra dig skal der udgå en hersker, som skal vogte mit folk, Israel.« Så tilkaldte Herodes i al hemmelighed de vise mænd og forhørte dem indgående om, hvornår stjernen havde vist sig. Og han sendte dem til Betlehem og sagde: »Gå hen og spørg jer nøje for om barnet; og når I har fundet det, så giv mig besked, for at også jeg kan komme og tilbede det.« Da de havde hørt på kongen, tog de af sted, og se, stjernen, som de havde set gå op, gik foran dem, indtil den stod stille over det sted, hvor barnet var. Da de så stjernen, var deres glæde meget stor. Og de gik ind i huset og så barnet hos dets mor Maria, og de faldt ned og tilbad det, og de åbnede for deres gemmer og frembar gaver til det, guld, røgelse og myrra. Men i drømme fik de en åbenbaring om ikke at tage tilbage til Herodes, og de vendte hjem til deres land ad en anden vej

Prædiken

I dag får vi lov til som menighed at stå bag et ungt par, Eva og Jonas, som skal rejse til Tanzania for et missionselskab.

Det er særligt den diakonale side af missionen, de skal beskæftige sig med – altså det, der har med fysisk sundhed at gøre.

Men som Jesus rakte ud til mennesker med både sit ord og sine konkrete gerninger og helbredte mennesker både i sjæl og legeme, sådan er Guds mission i verden i dag også en mission, der både skal frelse sjæle ved Evangeliets forkyndelse og gennem kærlighedsgerninger have øje og hjerte for det hele menneske – også for det menneske, som lider fysisk nød.

Så det vi er med til i dag er også en følge af julenat!

Lyset fra Gud kom til verden! Gud lod sig SENDE til verden, og her fra er det OS, der som Jesu legeme SENDES ud til den verden, VI er en del af.

I fortællingen om de vise mænd fra Østerland er det de fremmede, der kommer langvejs fra til Lyset i Betlehem. En opfyldelse af den profeti, vi hørte før fra Esajas: Es 60: "Folkeslag skal komme til dit lys og konger til din stråleglans!" I dag er vi her i kirken med til at fejre, at bevægelsen går den anden vej: Lyset fra Betlehem kommer ud til det fremmede – stråleglansen fra Jesus skal skinne ud til jordens fjerneste afkroge.

Men der er også en alvor ind over H3K's fortællingen. For vi møder jo her et eksempel på noget, der er et grundvilkår, når Evangeliet om Jesus forkyndes: Nogle tager imod Jesus og tilbeder ham, for den han er (de vise mænd), mens andre forarges og tager afstand fra Evangeliet (Herodes). Han påstår endda, at han vil tilbede Jesusbarnet, men det er en løgnetilbedelse, for alt hvad han vil er at komme det lille Jesusbarn til livs.

Så nok skal folkeslagene strømme til Jesus fra alle verdenshjørner og ad mange krogede veje, men når vi står foran krybben, foran Jesus, står vi foran en skillevej – hvad enten vi er jøder eller hedninger, tanzaniere eller danskere. For nogle får interessen for Jesus det resultat, som det fik for de vise mænd: De faldt ned og tilbad ham! For andre har interessen for Jesus en helt anden karakter – ikke nødvendigvis så blodig som Herodes' – men stadig ikke tilbedelse!

Man ser – så at sige – ikke lyset fra Betlehem!

Paulus siger et sted om det fænomen:

2. Kor 4,3-4: "og er vort evangelium tilhyllet, er det kun tilhyllet for dem, der fortabes, for dem, der ikke tror; deres tanker har denne verdens gud blindet, så de ikke ser lyset, der stråler fra evangeliet om Kristi herlighed, Kristus, som er Guds billede."

Alle og enhver kunne se barnet i krybben – både de vise mænd og Herodes, hvis han ellers kunne finde det! Men det afgørende ved Jesus, ser man ikke bare uden videre; det som Paulus kalder: Lyset fra evangeliet om Kristi herlighed!

Hvordan ser man da det lys?

Da har vi fået en god hjælp i den enkle sætning fra salmen: Dejlig er den himmelblå!

”Vi har og(så) en ledestjerne!
Og når den vi følger gerne
Kommer vi til Jesus Krist!
Denne stjerne, lys og mild,
Som kan aldrig lede vild,
Er hans guddomsord det klare,
Som han os lod åbenbare
Til at lyse for vor fod!”

Guds ord har en værdi, som vi næsten ikke kan sætte højt nok. Bibelen indeholder et lys, som kan skabe en vej i mørket og vise vej til Jesus. Som når man står ved stranden en mørk aften og ser den klare måne lave en lysvej hen over det mørke hav! Sådant viser Bibelens Evangelium en vej til Jesus, som vi ikke bare kan finde af os selv.

Hvad er det så for et lys, Bibelen kaster på Jesus, der ligefrem kalder på tilbedelse?

Det er intet mindre end det lys, GUD selv kaster på Jesus (og som vi netop kun ser gennem hans ord). Det er den værdighed, som Gud giver til Jesus.

For stalden i Betlehem har givetvis ikke set ud som på glansbillederne – badet i et himmelsk lys, og den værdighed, Jesus havde, var så langt fra åbenbar hos det lille skrigende spædbarn, som ligeså vel skulle have skiftet høet i krybben som de dyr, der lå i høet ved siden af!

Men Jesusbarnet havde den værdighed, som Jesus en dag vil få i himlen, og som omtales i Joh Åb 5:

”Du er værdig til at få bogen og bryde dens segl, for du blev slagtet, og du købte med dit blod mennesker til Gud af alle stammer og tungemål, folk og folkeslag og gjorde dem til et kongeligt folk og til præster for vor Gud, og de skal være konger på jorden”

Du købte med dit blod mennesker til Gud af alle stammer og tungemål! I Tanzania, i Indien, i Kina, i Israel, i DK – findes mennesker, der ved hans blod er købt til Gud og gjort til et kongeligt folk! Alene på grund af Jesus!

Som det hedder i en af vores adventssalmer:

Fattig kom du til jorden ned,
adlede armod og usselhed, (=ophøjede de fattige og usle til adelige)
fattig du gjorde dig med flid,
rige blev vi til evig tid.
O, Gud ske lov!

At Jesus gjorde sig selv fattig og ussel for at gøre os rige og adelige i Guds øjne – DET gør ham værdig i Guds øjne til at blive tilbedt! ”Du blev slagtet” hed det fra Joh Åb! Det lyder jo helt grotesk. Men det at Jesus blev slagtet – og her tænker vi jo på korset uden for Jerusalem Langfredag – at Jesus blev slagtet som et offerlam, gør ham værdig til at modtage tilbedelse og ære på lige fod med Gud Faderen selv i himlen.

I evigheden skal rummet foran Guds trone i himlen være fyldt at lovsang og tilbedelse netop af Jesus som Guds slagtede lam!

Offerlammet, som begyndte sit liv i en stald – sammen med de andre dyr!

Hvorfor er det lige præcis DEN begivenhed – hans slagting på korset – der gør ham værdig til de vise mænds og vores og alle engles tilbedelse??

Fordi her er det fuldkomne udtryk for Guds kærlighed til dig og mig! "Således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn!"

Således! At han lod sin søn slagte for vores skyld – for verdens skyld – for Tanzaniernes skyld, danskeres, jøders og hedningers skyld! (Det slagtede lam indgår også i BDM's logo). Han bar på verdens synd – hele verdens synd – i det øjeblik på korset! Han bed tænderne sammen i smerte i det øjeblik – og råbte i angst til Gud – i det øjeblik på korset, han udholdt smerten af én grund: Ved at gøre dette gjorde han rent bord i dit og mit forhold til Gud! Ved at udholde dette, udholdt han Guds vrede over din og min synd – og det var der ingen af os, der kunne udholde! HAN gjorde det for dig!

DET gør ham værdig til himlens tilbedelse!

Det gjorde ham værdig til de vise mænds knæfald og tilbedelse!

Og det gør ham værdig til din og min tilbedelse i dag - sammen med hele den verden, han elskede og forsonede med Gud!

Det er også det lys, der skinner fra stalden i Betlehem, og som vi som kristne er kaldet til at bringe ud i hele verden. Som jeg igen i år har hørt i en julegospelsang: "They need to know that Christ is Christmas!" (Overs: De har brug for at høre, at Kristus ER julen!) Det er i bund og grund drivkraften, når vi sender mennesker ud i tjeneste for Jesus – hvad enten det er håndens eller mundens tjeneste: They need to know that Christ is Christmas!

Og JEG har brug for at se Jesusbarnets værdighed! At han er værdig til min tilbedelse, fordi han blev slagtet – af kærlighed til mig – for at købe mig til Gud med sit blod!

Ham være ære i evighedernes evighed!

Amen.